

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตโนมัติทัศน์ ทัศนคติคือวิชาชีพครู ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครูผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตโนมัติทัศน์ ทัศนคติคือวิชาชีพครู ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการรับรู้ผลการฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครู

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบอัตโนมัติทัศน์ และทัศนคติคือวิชาชีพครู ของนักศึกษาครู ก่อนและหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตอนที่ 3 ลักษณะที่เด่นของนักศึกษาครูในอุปนิสัย และถึงที่นักศึกษาครูควรปรับปรุงตามการรับรู้ของนักศึกษาครู

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตโนมัติทักษะ ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ผลลัพธ์ทางการเรียน และการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครู

ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าสถิติทั่วไปของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษารังสี ผลที่ได้คั้งแลดงในตารางที่ 5 และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ผลที่ได้คั้งแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 5 ค่าสถิติทั่วไปของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	จำนวน นักศึกษา ครู	คะแนน คำถูก ถูกสุด	คะแนน ถูกสุด	ค่า มัธยม- เลขคณิต	ค่ามัธยม- เลขคณิต (%)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ส.ป.ส. การ กระจาย
อัตโนมัติทักษะ ฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู (X_1)	278	137	256	197.68	76.03	21.81	11.03
ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ก่อนฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู (X_2)	289	204	447	338.43	71.31	41.28	12.20
ผลลัพธ์ทางการ เรียนก่อนฝึกประสบ- การณ์วิชาชีพครู (X_3)	315	1.63	3.59	2.39	59.75	0.56	23.43
การรับรู้ผลการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ ครู (Y)	272	57	110	90.20	82.00	11.37	12.61

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าคะแนนอัตโนมัติของนักศึกษาครู มีค่ามัธยม-เลขคณิต เท่ากับ 197.68 หรือคิดเป็นร้อยละ 76.03 ของคะแนนเต็ม ซึ่งมีความอุปนัยในระดับ

ปานกลางค่อนข้างสูง และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 21.81 หรือมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเท่ากับ 11.03 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แสดงว่าคะแนนอัตโนมัติของนักศึกษาครุศาสตร์แต่ละคนแตกต่างกันไม่มากนัก

คะแนนที่เกณฑ์คิดวิชาชีพครุ มีค่ามัธยมเลขคณิต เท่ากับ 338.43 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.31 ของคะแนนเต็ม ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 41.28 หรือมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเท่ากับ 12.20 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แสดงว่าคะแนนที่เกณฑ์คิดวิชาชีพครุของนักศึกษาครุศาสตร์แต่ละคนแตกต่างไม่มากนัก

คะแนนผลลัพธ์ทางการเรียนของนักศึกษาครุ มีค่ามัธยมเลขคณิต เท่ากับ 2.39 หรือคิดเป็นร้อยละ 59.75 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 หรือมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเท่ากับ 23.43 ซึ่งเป็นค่าค่อนข้างสูง แสดงว่ากademic ตัวอย่างนักศึกษาครุ มีคะแนนผลลัพธ์ทางการเรียนค่อนข้างแตกต่างกันมาก

สำหรับคะแนนการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุของนักศึกษาครุ มีค่ามัธยมเลขคณิตเท่ากับ 90.20 หรือคิดเป็นร้อยละ 82.00 ของคะแนนเต็ม ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับสูง และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 11.37 หรือมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเท่ากับ 12.61 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แสดงว่ากademic ตัวอย่างนักศึกษาครุได้รับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุแตกต่างกันไม่มากนัก

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะอัตโนมัติ ก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ (X_1) คะแนนที่เกณฑ์คิดวิชาชีพครุ ก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ (X_2) คะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ (X_3) และคะแนนการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ (Y)

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	Y
X_1	1.00			
X_2	0.32*	1.00		
X_3	0.05	0.12	1.00	
Y	0.16*	0.13	-0.03	1.00

* $P < .05$

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า อัตโนมัตินักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับหัตถศิลป์วิชาชีพครู ก่อนการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และสัมพันธ์กับการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ดังนั้น จึงมีตัวแปรอิสระ คือ อัตโนมัตินักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับหัตถศิลป์วิชาชีพครู เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ การรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งคุณภาพของอัตโนมัตินักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับหัตถศิลป์วิชาชีพครูสามารถอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 2.56

และการที่ตัวแปรอิสระนี้ คือ หัตถศิลป์วิชาชีพครู ก่อนการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และผลลัพธ์ทางการเรียนก่อนการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ การรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จึงไม่สามารถสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู จากตัวแปรอิสระ คือ อัตโนมัตินักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับหัตถศิลป์วิชาชีพครู และผลลัพธ์ทางการเรียนໄก อย่างไรก็ตาม หากจะพยากรณ์คุณภาพของการรับรู้ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู จากคุณภาพของอัตโนมัตินักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับหัตถศิลป์วิชาชีพครู จะสามารถสร้างสมการทำนายໄก ดังนี้

$$\text{คุณภาพ} = 73.68 + 0.08 (\text{คุณภาพ} \text{หัตถศิลป์วิชาชีพครู})$$

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบอัตโนมัติ ระหว่าง หกคนคติศาสตร์วิชาชีพครู ก่อนและหลัง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

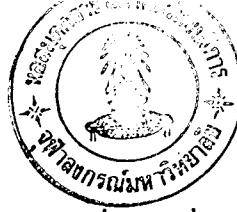
2.1 ผลการเปรียบเทียบอัตโนมัติ ระหว่าง หกคนคติศาสตร์วิชาชีพครู ก่อนและหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครู

ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่ามัธยมเลขณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอัตโนมัติ หกคน แสดงคะแนนหกคนคติศาสตร์วิชาชีพครู เพื่อทดสอบว่าอัตโนมัติ หกคนคติศาสตร์วิชาชีพครู ภายหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครู สูงกว่าอัตโนมัติ หกคนคติศาสตร์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู ก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบอัตโนมัติ ระหว่าง หกคนคติศาสตร์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู ก่อนและหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

	ตัวแปร	n	\bar{X}	S.D.	r	t	df
-อัตโนมัติ	ก่อนการฝึก ประสบการณ์ วิชาชีพ	252	197.33	21.70	0.604	0.98	251
	หลังการฝึก ประสบการณ์ วิชาชีพ		198.54	22.37			
	ก่อนการฝึก ประสบการณ์ วิชาชีพ	273	338.06	42.02	0.397	0.01	272
	หลังการฝึก ประสบการณ์ วิชาชีพ		338.10	41.60			

* P < .05

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่ายังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะสรุปได้ว่า อัตคอมโนท์ทันหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สูงกว่าอัตคอมโนท์ทันก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และท่านคิดว่าวิชาชีพครูหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สูงกว่าทัศนคติที่ต่อวิชาชีพครู ก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $P < .05$

2.2 ผลการเปรียบเทียบอัตคอมโนท์ทัน และทัศนคติที่ต่อวิชาชีพครู ก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครู ระหว่างนักศึกษาครูที่มีภูมิหลังต่างกัน

ผู้วิจัยคำนวณหาค่ามัธยมิตรเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน อัตคอมโนท์ทัน และคะแนนทัศนคติที่ต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาครู เพื่อทดสอบความแตกต่าง ของอัตคอมโนท์ทัน และทัศนคติที่ต่อวิชาชีพครู จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ และผลลัมภ์ทางการเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดในตารางที่ 8 และ 9

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบอัตคอมโนท์ทันของนักศึกษาครู ก่อนการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ และผลลัมภ์ทางการเรียน

ตัวแปร	n	\bar{X}	S.D.	t
เพศ				
ชาย	97	201.49	22.45	2.15 *
หญิง	181	195.63	21.45	
ประสบการณ์				
เคยเป็นครู	6	198.50	22.95	0.10
ไม่เคยเป็นครู	269	197.55	21.92	
ผลลัมภ์ทางการเรียน				
สูง	94	199.60	18.29	-1.05
ต่ำ	184	196.70	23.40	

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครู อัตโนมัติที่นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ กล่าวคือ นักศึกษาชายมีคะแนนอัตโนมัติที่สูงกวานักศึกษาหญิง สำหรับนักศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน หรือมีผลลัพธ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะสรุปได้ว่ามีอัตโนมัติที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบทั้งคู่ต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาครู ก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ และผลลัพธ์ทางการเรียน

คัวแปร	n	\bar{X}	S.D.	t
เพศ				
ชาย	97	335.53	40.73	-0.85
หญิง	192	335.89	41.58	
ประสบการณ์				
เคยเป็นครู	8	343.50	34.29	0.37
ไม่เคยเป็นครู	279	338.06	41.55	
ผลลัพธ์ทางการเรียน				
สูง	101	341.91	39.19	-1.05
ต่ำ	188	336.55	42.33	

* $P < .05$

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครูนั้น นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง นักศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน หรือนักศึกษาที่มีผลลัพธ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีทั้งคู่ต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

2.3 ผลการเปรียบเทียบอัตโนมัติ และทักษณคติทักษะพก ภายหลัง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครู ระหว่างนักศึกษาครูที่มีภูมิหลังทางกัน

ผู้จัดคำนวณหาค่ามัธยมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน อัตโนมัติ และคะแนนทักษณคติทักษะพกของนักศึกษาครู เพื่อทดสอบความแตกต่าง ของอัตโนมัติ และทักษณคติทักษะพกของนักศึกษาครู จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล คั่งรายละเอียดในตารางที่ 10 และ 11

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบอัตโนมัติ ภายหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของ นักศึกษาครู จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	n	\bar{X}	S.D.	t
เพศ				
ชาย	98	199.00	23.12	-0.09
หญิง	184	199.24	21.15	
ประสบการณ์				
เคยเป็นครู	6	206.33	25.54	0.81
ไม่เคยเป็นครู	278	198.99	21.92	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
สูง	101	201.14	22.45	-1.14
ต่ำ	181	198.06	21.54	

*P < .05

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบทศนคติต่อวิชาชีพครู ภายหลังการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพของนักศึกษาครู จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ และผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ตัวแปร	n	\bar{X}	S.D.	t
เพศ				
ชาย	104	334.99	41.91	-1.31
หญิง	191	341.67	41.98	
ประสบการณ์				
เคยเป็นครู	7	335.00	26.65	-0.27
ไม่เคยเป็นครู	285	339.39	42.53	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
สูง	97	342.45	40.61	-0.81
ต่ำ	198	337.92	42.70	

* P < .05

จากตารางที่ 10 และ 11 สามารถสรุปได้ว่า ภายหลังการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพนั้น นักศึกษาครูที่มีเพศ ประสบการณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
มีอัตราโนนท์หรือทศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 $\alpha = .05$

ตอนที่ 3 ลักษณะที่ดีเด่นของนักศึกษาครูในอุดมคติ และสิ่งที่นักศึกษาครูควรปรับปรุง
ตามการรับรู้ของนักศึกษาครู

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาครู โดยให้นักศึกษาตอบคำถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่ดีเด่นของนักศึกษาครูในอุดมคติ ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเป็นเรื่องที่นักศึกษาครูควรจะปรับปรุงเพื่อจัดให้ เป็นครูที่มีประสิทธิภาพในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้คำนึงถึงการประเมินผล และวิเคราะห์ข้อมูลโครงการหาความถี่ ความถี่สั่งสม และร้อยละของความถี่สั่งสมของความคิดเห็น แหล่งเรื่อง ดังรายละเอียดในตารางที่ 12 และ 13

ตารางที่ 12 ลักษณะที่ดีเด่นของนักศึกษาครูในอุดมคติตามการรับรู้ของนักศึกษาครู

ลักษณะของนักศึกษาครู	ความถี่	ความถี่สั่งสม	ร้อยละของความถี่สั่งสม
1. ต้องเป็นผู้ที่มีความประพฤติดี มีระเบียบวินัย แต่งกายสุภาพ เป็นแบบอย่างที่สีแกนกาเรียน	139	139	19.12
2. ต้องเป็นผู้ที่มีใจชอบนักแน่น อคตัน เสียสละ และเห็นแก่ประโยชน์ ส่วนรวม	102	241	33.15
3. ต้องเป็นผู้ที่มีใจรักในอาชีพครู อย่างแท้จริง	79	320	44.02
4. ต้องเป็นผู้ที่สนใจไปทางความรู้ใหม่ อยู่เสมอ	72	392	53.92
5. มีความรับผิดชอบในหน้าที่การทำงาน	56	448	61.62
6. มีความรักเด็ก สนใจดูแลเอาใจใส่นักเรียน	53	501	68.91

ตารางที่ 12 (ก)

ลักษณะของนักศึกษาครู	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละของ ความถี่สะสม
7. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี	47	548	75.37
8. มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม และตรงเวลา	39	587	80.73
9. ทำการสอนดี	32	619	85.13
10. มีความรู้ดี	21	640	88.02
11. มีคุณธรรม จริยธรรม	20	660	90.77
12. มีความเชื่อมั่นในตนเอง	16	676	92.97
13. มีความคิดสร้างสรรค์	15	691	95.03
14. มีบุคลิกภาพดี เหมาะสมกับอาชีพครู	10	701	96.41
15. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	8	709	97.51
16. เป็นผู้ที่มีอารมณ์ดี	6	715	98.34
17. มีลักษณะบูรณ์	6	721	99.17
18. อื่น ๆ (ไม่กร้าวร้าว มีความสามารถพิเศษ ฯลฯ)	6	727	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าลักษณะที่ดีเด่นของนักศึกษาครูในอุดมคติ ตามการรับรู้ของนักศึกษาครูนั้น จำแนกได้เป็น 18 ลักษณะ แต่ลักษณะที่สำคัญที่สุด จัดอยู่ใน 7 ลักษณะ ที่มีลักษณะที่ดีเด่นของนักศึกษาครูในอุดมคติ คือ ต้องเป็นผู้ที่มีความประพฤติดี มีระเบียบวินัย แต่งกายสุภาพเป็นแบบอย่าง

ที่คีกเคนักเรียน ต้องเป็นผู้ที่มีใจคิดหนักแน่น อดทน เสียสละ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ต้องเป็นผู้ที่มีใจรักในอาชีพครูอย่างแท้จริง ต้องเป็นผู้ที่สนใจไปทางความรู้-ใหม่อยู่เสมอ มีความรับผิดชอบในหน้าที่การทำงาน มีความรักเด็ก สนใจดูแลเอาใจใส่นักเรียน และเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี

ตารางที่ 13 สิ่งที่นักศึกษาครูควรปรับปรุงตามการรับรู้ของนักศึกษาครู

สิ่งที่ควรปรับปรุง	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละของ ความถี่สะสม
1. การสอนนักเรียน ได้แก่ การเตรียม การสอน วิธีสอน อุปกรณ์การสอน เป็นตน	121	121	20.34
2. การไปทางความรู้ใหม่อยู่เสมอ	109	230	38.65
3. ความประพฤติ ระเบียบวินัย การแต่งกาย เพื่อเป็นแบบอย่าง ที่คีกเคนักเรียน	107	337	56.64
4. การเป็นผู้ที่มีใจคิดหนักแน่น อดทน เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	42	379	63.69
5. บุคลิกภาพของครู	40	419	70.42
6. การมีมนุษยสัมพันธ์ดี	35	454	76.30
7. ความรับผิดชอบในหน้าที่การทำงาน	31	485	81.51
8. ความรักและสนใจดูแลเอาใจใส่นักเรียน	28	513	86.21
9. ความรักในอาชีพครู	17	530	89.07
10. ความซื่อสัตย์ ยุติธรรม และ การตรงเวลา	17	541	91.93

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลิํงที่ควรปรับปรุง	ความถี่	ความถี่สะสม	รอยละของ ความถี่สะสม
11. คุณธรรม และจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพครู	11	558	93.78
12. ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	10	568	95.46
13. ความคิดสร้างสรรค์	6	574	96.47
14. ความเชื่อมั่นในตนเอง	6	580	97.47
15. ความขยันหมั่นเพียร	6	586	98.48
16. อื่น ๆ (ความสามัคคี การปรับตัว ฯลฯ)	9	595	100.00

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าลิํงที่นักศึกษาครูควรจะปรับปรุงตามการรับรู้ของนักศึกษาครูที่สำคัญ ๆ มี 6 ประการ คือ การสอนนักเรียน การใช้ภาษา ความรู้ในมอยุ่เดม อ ความประพฤติ ระเบียบวินัย และการแต่งกายเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน การเป็นผู้ที่มีใจอหนัken อดทน เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บุคลิกภาพของครู และการมีมนุษยสัมพันธ์